

عنوان مقاله:

بررسی الگوی اپیدمیولوژیک سوانح ترافیکی در عابران پیاده ایرانی و تعیین نقش عوامل خطر موثر بر شدت حادثه

محل انتشار:

دوماهنامه پایش، دوره 16، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سمانه ابراهیمی کبریا - School of Public Health, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran-Iran

حمید سوری - School of Public Health, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran-Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: در سراسر جهان سوانح ترافیکی مربوط به عابران پیاده به عنوان یک معضل سلامت همگانی در حال افزایش است. این مطالعه باهدف بررسی وضعیت موجود و ارائه تصویری روشن از الگوی اپیدمیولوژیک سوانح ترافیکی در عابران پیاده کل کشور در سال ۱۳۹۳ انجام شد. مواد و روش کار: این پژوهش یک مطالعه توصیفی بود که با استفاده از داده های موجود پلیس راهور ناجا انجام شد. با استفاده از آزمون کای دو به بررسی اختلاف بین متغیرهای تحت مطالعه و نوع سوانح ترافیکی پرداخته شد. همچنین برای بررسی نقش عوامل موثر بر شدت سوانح ترافیکی از آزمون رگرسیون لجستیک تک متغیره استفاده شد. جمعیت موردبررسی ۵۰۵۱۸ عابران پیاده حادثه دیده ای بودند که اطلاعات آن ها توسط فرم کام ۱۱۴ پلیس راهنمایی و رانندگی در هنگام حضور در صحنه تصادف جمع آوری شده و تمامی تجزیه تحلیل ها با استفاده از نرم افزار SPSS۱۹ انجام شد. یافته ها: وفق داده ها در سال ۱۳۹۳ حدود ۵۰۵۱۸ عابر پیاده دچار سانحه ترافیکی شدند که ۳/۶۱٪ آن ها در مردان بودند. استان قم با میزان ۱۰۸/۸۱، گیلان ۹۸/۴۹، زنجان ۹۱/۲۱، گلستان ۹۸۹ و خراسان رضوی ۸۷/۴۹ به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر دارای بیشترین و استان چهارمحال بختیاری با میزان ۳/۹۷ به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر جمعیت دارای کمترین میزان سوانح ترافیکی عابران پیاده بودند. بر اساس نتایج آزمون رگرسیون لجستیک تک متغیره: سن، جنسیت، امکانات لازم برای ایمنی تردد عابران، رفتار پرخطر عابر پیاده، محل آناتومیک آسیب، با معنی دار بوده و از عوامل مخاطره آمیز و موثر بر شدت سوانح ترافیکی شناخته شدند. بیشترین رخداد سوانح ترافیکی در ساعات مختلف شبانه روز، به ترتیب فراوانی نسبی ۲۲/۹ و ۲۴/۷ در ساعات ۳ تا ۶ بعدازظهر و از ساعت ۶ تا ۹ شب با فراوانی نسبی ۲۲/۹ و ۲۴/۷ مشاهده بود. بحث و نتیجه گیری: آمار سوانح ترافیکی عابران پیاده کشور در سال ۱۳۹۳ در مطالعه حاضر و سایر مطالعات انجام شده نشان داد که وضعیت ایمنی عابر پیاده به اندازه ی کافی موردتوجه قرار نگرفته و از وضعیت مطلوبی برخوردار نیست. لذا تدوین علمی راهکارهای پیشگیرانه به کمک یافته های توصیفی_تحلیلی مطالعات اپیدمیولوژیک می تواند گامی موثر در جهت کاهش حوادث عابران پیاده ایران در برداشته باشد.

کلمات کلیدی:

traffic injuries, epidemiological pattern, pedestrian, Iran

اپیدمیولوژیک، عابر پیاده، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1433607>

